

250. OBLJETNICA POSVE ENJA BAZILIKE U MARIJI RADNI

vineri, 08 septembrie 2017

O Marijo Radna, / Nebeska Majko naša, / Na zemaljskom si putu / Pomo , utjeha i nada naša, / Svagdašnja.

U etvrtak 8. lipnja ove godine, u Mariji Radni obilježena je proslava 250. obljetnice posve enja ovdašnje crkve, sada bazilike. Za Karaševce je to omiljeno hodo asni ko mjesto. esto se o temi hodo aš a piše, pa smo pogledali i u Hrvatski leksikon što se navodi pod pojmom hodo aš e: “Hodo aš e, pokloni ko pu-tovanje iz religioznih pobuda. esto kod starih naroda (Grka, Perzijanaca, Rimljana). Spomi-nje se u Bibliji. Krš ani od naj-starijih vremena posje uju »Svetu zemlju« – Palestinu. Od pojave islama svim muškarcima muslimanima propisano je hodo aš e u Meku. Hodo aste i hindusi u Benares.

Danas su kod katolika op epoznata hodo aš a u marijanska svetišta širom svijeta: Lourdes, Fatima, Marija Bistrica, Me ugorje i dr.” (Hrvatski leksikon).

Danas mnogi Karaševci odlaze na hodo aš a u Me ugorje, Lourdes, Fatimu, možda ak i u Guadalupe u Meksiko, no zasigurno nam je najbliže srcu Marija Radna. Mislim da nema Karaševca koji bar jednom u životu nije bio u Mariji Radni.

Obi aj je da se u Mari-ju Radnu ide tri puta godišnje, prvi puta za Duhove (Rusalije), za Veliku Gospu (svetu Mariju Veliku) i za Malu Gospu (svetu Mariju Malu). No kada je lupa ki župnik, vl . Marjan Tjinkul par puta navijestio o ovoj važnoj ob-ljetnici, to nije o etvrt tisu lje a od posve enja crkve u Mariji Radni, ljudi su se polako mobilizirali i za taj se dan okupio lijepi broj Karaševaca u Marij Radni. Pretpostavljamo da je iz Lupaka bilo sedamdesetak osoba a isto toliko valjda i iz Karaševa koji su stigli autobusom ZHR-a. A bilo je i onih koji su i iz drugih našim mjesta došli privatnim autima.

Crkva Marija Radna sama je po sebi veli anstvena, odiše svetoš u, mirom, vjerom i nadom, no na dan je proslave izgledala još veli anstvenije. Sa svoja velika dva tornja, uspravno okrenuta nebu, kao da je samom svojom impozantnom pojavom svjedo ila o snazi vjere, života i ustrajnosti unato nevolja-ma kroz povijest. Preživjela je ratove, razne vladavine i režime.

Misno je slavlje, na poziv temišvarskog biskupa, dr. Martina Roosa, predvodio dr. László Németh, biskup zrenjaninski, SVD, (Nagybecskerek/ Becicherecul Mare/ Groß-Betschkerek), a koncelebrirao je i dr. Endre Gyulay, szegedsko- anadski biskup emeritus. Bilo je više od pedeset sve enika i mnoštvo vjernika. Posebno me obradovao veliki broj franjevacu nazo nih na misi.

Kao što je poznato, franjevcima, i to bosanskim, dugujemo ovdašnju crkvu i samostan. Misa je služena na etiri jezika: ma arskom, njema kom, hrvatskom i rumunj-skom.

Kao što je u tisku izjavio župnik bazilike Marije Radne, Andreas Reinholz „Na dan 7. lipnja 1756., o blagdanu Duhova, posta-vlja se kamen temeljac za gradnju nove ckve u Mariji Radni jer stara bijaše ve premala (...) 11 godina kasnije radovi su toliko uznapredovali da su fratri odlu ili blagosloviti crkvu.” Ovaj doga aj od 8. lipnja 1767. ostao je zapam en u povijesti mjesta i slavi se svake godine.

Svima nam je poznata udotvorna slika Majke Božje na oltaru, koja je nakon velikog požara ostala netaknuta. Toli-ko se ljudi moli za ozdravljenje i za razne duševne i tjelesne potrebe i svatko nalazi utjehu. O tome svjedoče brojne zavjetne slike i predmeti darovani u znak zahvalnosti, a koji se mogu vidjeti u novouređenom hodniku s lijeve strane crkve. S lijeve i desne strane oltara nalaze se dvije velike tamne ploče na koje su stavljeni brojni dragocjeni predmeti darovani za sve uslišanane molitve. Njih je spomenuo i biskup Laszlo Nemet koji je u svojem obraćanju na hrvatskom jeziku rekao: „Ovi predmeti ovdje svjedoče da je Marija uslišala molbe onih koji su joj se s pouzdanjem obratili. I tako čini već 250 godina. Pa nema onda razloga da i mi tako ne činimo danas.“

Nakon obnove završene 2015. godine, Marija Radna kao da je zaživila novim životom. Svake je godine posjeti više od 80.000 ljudi, a osim što je najveće hodočašće na zapadu zemlje koje posjećuju i vjernici ostalih vjeroispovijesti, usudim se reći da je prije svega mjesto hodočašća koje teže za nadom, vjerom, koje trebaju pomoći i oslonac u svim životnim potrebama. Obratimo joj se s povjerenjem i ufanjem kao što su to činili stari čini, koji su tri dana pješačili ili da bi stigli do nje.

Maria Lacchic